

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.777/1
van 1 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering
van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische
logies’

Op 3 januari 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot uitvoering van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 februari 2017.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP VAN BESLUIT

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het uitvoeren van het decreet van 5 februari 2016 ‘houdende het toeristische logies’, hierna “het decreet” genoemd.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat definities. Hoofdstuk 2 regelt de indeling van het toeristische logies in kamergelateerd logies en terreingelateerd logies en bevat een aantal algemene bepalingen. Hoofdstuk 3 en de bijlagen 1 tot 9 bepalen de algemene openings- en uitbatingvoorwaarden. Hoofdstuk 4 regelt de procedure voor de aanmelding van het toeristische logies, de (facultatieve) erkenning en de (facultatieve) classificering (in comfortclassificaties) van het toeristische logies en de procedure voor de schorsing of intrekking van een erkenning.

Hoofdstuk 5 regelt de procedure voor het indienen en behandelen van een beroep tegen een beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van een erkenning, de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van een comfortclassificatie en de verkregen comfortclassificatie en regelt ook de samenstelling en werking van de beroepscommissie voor het toeristische logies en de vergoeding van de voorzitter en de leden van de commissie.

Hoofdstuk 6 betreft het toezicht, bepaalt de termijn waarbinnen de administratieve geldboeten betaald moeten worden en verleent aan Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid om de exploitant van een toeristisch logies een dwangsom op te leggen wegens verwijdering van het bevel tot stopzetting van de exploitatie.

Hoofdstuk 7 bevat een aantal wijzigingsbepalingen, waaronder een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 ‘tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is’. Hoofdstuk 8 bevat de slotbepalingen, waaronder de opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 ‘tot uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies’ en een aantal ministeriële besluiten¹, en een bepaling die het decreet en het ontworpen besluit in werking stelt op 1 april 2017.

¹ Artikel 36 van het ontwerp strekt tot het opheffen van artikel 4, eerste lid, 1° en 3°, van het ministerieel besluit van 3 april 2014 ‘tot delegatie van bepaalde bevoegdheden aan de leidend ambtenaar van het Departement Internationaal Vlaanderen’. Afgezien van de vraag in welke mate dergelijke bepaling niet veeleer thuishoort in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot vaststelling van de voorwaarden waaronder investeringssubsidies kunnen worden toegekend aan toeristische logiezen’, dat het voorwerp uitmaakt van adviesaanvraag 60.776/1, moet worden opgemerkt dat artikel 36 van het ontwerp het reglementair karakter ontbeert dat met toepassing van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, is vereist opdat de afdeling Wetgeving erover zou kunnen adviseren. De betrokken bepaling is bijgevolg door deze laatste niet onderzocht.

3. Het merendeel van de artikelen van het ontwerp beoogt uitvoering te geven aan een expliciete delegatiebepaling in het decreet en kan worden geacht daarin rechtsgrond te vinden. Op die wijze wordt rechtsgrond geboden door de artikelen 4, 7°, 8° en 9°, 5, 6, §§ 2 en 6, 7, §§ 1 en 2, 9, § 1, tweede en derde lid, 10, eerste lid, eerste zin, en vierde en tiende lid, 12, § 9, 14, § 1, eerste lid, eerste zin, en 20 van het decreet.

Sommige bepalingen van het ontwerp kunnen worden ingepast in de algemene bevoegdheid die de Vlaamse Regering put uit artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ om de decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met de artikelen 2, 2°, 4, 4°, 5, 6, § 1, 7, § 1, 8, 9, § 1, en 11 van het decreet. Dit is het geval voor de artikelen 2, 3, 4, 16, 17, 18, achtste lid, 21, tweede lid, 22 (partieel), 25, 27, § 4, en 31 van het ontwerp.

Artikel 35 van het ontwerp kan, gelet op de door de gemachtigde verstrekte toelichting, worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 4.2.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waarin wordt bepaald dat de Vlaamse Regering, bij het vaststellen van de lijst van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, onder andere rekening houdt met het tijdelijk of occasioneel karakter van de handelingen.

4. Voor een beperkt aantal bepalingen van het ontwerp is de rechtsgrond problematisch.

4.1. Artikel 30 van het ontwerp verleent de bevoegdheid aan de agenten van de federale en de lokale politie en de aangewezen personeelsleden, vermeld in artikel 28 van het ontwerp, om op elk moment de nodige documenten, attesten en keuringsbewijzen op te vragen met het oog op de controle van bepaalde uitbatingsvoorwaarden².

De gemachtigde bevestigt dat, wat de agenten en personeelsleden bedoeld in artikel 10 van het decreet betreft, deze bepaling niets toevoegt omdat artikel 10, eerste lid, laatste zin, reeds bepaalt dat de betrokkenen alle inlichtingen en documenten kunnen opvragen. Wel is het volgens de gemachtigde de bedoeling om die bevoegdheid ook toe te kennen aan de agenten en personeelsleden bedoeld in artikel 14 van het decreet. Die bevoegdheid is immers niet door het decreet toegekend aan de agenten en personeelsleden bedoeld in artikel 14 van het decreet: artikel 14, § 1, derde lid, van het decreet maakt weliswaar bepaalde onderdelen van artikel 10 van het decreet van toepassing, maar niet het eerste lid van dat artikel.

² Zoals door de gemachtigde verduidelijkt gaat het enkel om de voorwaarden bepaald in artikel 4, 1°, 3°, 4°, 5° en 6°, van het decreet omdat er voor de voorwaarden bepaald krachtens artikel 4, 2°, 7°, 8°, en 9°, van het decreet geen document wordt opgemaakt. Deze voorwaarden worden in beginsel ook door Toerisme Vlaanderen zelf gecontroleerd (properheid, onderhoud, exploitatievoorwaarden, informatie voor de toerist). Steeds volgens de gemachtigde kunnen de voorwaarden bepaald krachtens artikel 4, 1°, 3°, 4°, 5° en 6°, van het decreet wel via een attest aangetoond worden (bv. punt 1° via een attest van brandveiligheid, punt 5° via een uittreksel uit het strafregister, enz.). Aldus begrepen, komt artikel 30 van het ontwerp neer op een verduidelijking van artikel 4, gelezen in samenhang met artikel 10, eerste lid, van het decreet.

In zoverre het gaat om een dwingend toezichtsrecht³ is een uitbreiding tot de agenten en personeelsleden bedoeld in artikel 14 van het decreet niet mogelijk bij besluit van de Vlaamse Regering en ontbeert het ontwerp op dit punt de vereiste rechtsgrond.

4.2. In artikel 34 van het ontwerp wordt aan Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid verleend om een dwangsom op te leggen aan de exploitant van het toeristische logies als het ter plaatse aangebrachte stopzettingsbevel zonder toestemming van de persoon die de stopzetting heeft bevolen, is verwijderd.

In het decreet wordt geen melding gemaakt van de bevoegdheid tot het opleggen van een dwangsom. Het komt niet aan de Vlaamse Regering toe om dergelijke bevoegdheid toe te kennen zonder daartoe uitdrukkelijk te zijn gemachtigd door de decreetgever. Artikel 34 kan in de huidige stand van de decreetgeving bijgevolg niet in het ontwerp worden behouden.⁴

4.3. De openings- en uitbatingsvoorwaarden die worden bepaald in de bijlagen 1 en 6 bij het ontwerp, moeten luidens artikel 4, 7°, van het decreet, betrekking hebben op de uitrusting, de inrichting en specifieke veiligheidsaspecten.

Bijlage 1, punten 6, 8 en 9, en bijlage 6, punten B, 1, B 15 en B 16, lijken geen betrekking te hebben op één van de voornoemde elementen.

De gemachtigde verduidelijkt het ontwerp op dit punt als volgt:

“De voorwaarde in punt 8 in bijlage 1 bij het ontwerpbesluit zorgt ervoor dat de uitrusting en inrichting van het toeristische logies en de verhuureenheden in overeenstemming blijft met deze van een toeristische logiesuitbating en dat het toeristische logies niet (deels of geheel) ingericht wordt met het oog op vaste bewoning. Bovendien zijn/worden de specifieke (brand)veiligheidsnormen waaraan een toeristisch logies moet voldoen, afgestemd op het (tijdelijke) verblijf van toeristen en niet op vaste bewoning (en het hebben van een hoofdverblijfplaats) of andere doelgroepen.

Punten 6 en 9 van bijlage 1 bij het ontwerpbesluit geven uitvoering aan artikel 4, 9°, van het logiesdecreet. (...)

Punten B.1 en B.16 van bijlage 6 bij het ontwerpbesluit geven uitvoering aan artikel 4, 9°, van het logiesdecreet.

De voorwaarde in punt B.15 zorgt ervoor dat de uitrusting en inrichting van het terrein en de percelen in overeenstemming blijft met deze van een toeristische logiesuitbating en dat het toeristische logies niet (deels of geheel) ingericht wordt met het oog op vaste bewoning. Bovendien zijn/worden de specifieke (brand)veiligheidsnormen waaraan een toeristisch logies moet voldoen, afgestemd op het (tijdelijke) verblijf van toeristen en niet op vaste bewoning (en het hebben van een hoofdverblijfplaats) of andere doelgroepen.

Deze bepaling tracht dan ook daarnaast te voorkomen dat deze toeristische logiesuitbatingen en de verblijven erop (oneigenlijk) gebruikt worden voor (al dan niet

³ Het opvragen van documenten houdt voor de betrokkenen de verplichting in om de documenten ter beschikking te stellen.

⁴ Voor zoveel als nodig merkt de Raad van State op dat evenmin in dergelijke bevoegdheid kan worden voorzien op grond van de algemene bevoegdheid van de Vlaamse Regering om de decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met een specifieke decretale bepaling, zoals het door de gemachtigde aangehaalde artikel 14, § 1, van het decreet.

tijdelijke) vaste bewoning zonder dat ze aangepast of ingericht zijn voor deze doelgroep.
(...)

Het gehele punt B.15 in deze bijlage doet geen afbreuk aan de wetgeving op de bevolkingsregisters. Dit punt is uitsluitend een specifieke voorwaarde om als terreingerelateerd toeristisch logies geëxploiteerd te mogen worden.

Punt B.15 herneemt de voorwaarden zoals deze op vandaag worden bepaald in artikel 4, 5°, en artikel 31, van het huidige logiesdecreet van 10 juli 2008.”

Bijlage 1, punten 6 en 9, en bijlage 6, punten B 1 en B 16, kunnen inderdaad beschouwd worden als een uitvoering van artikel 4, 9°, van het decreet.

De betrokken bepalingen mogen echter niet opgenomen worden onder de openings- en uitbatingsvoorwaarden, bedoeld in artikel 4, 7°, van het decreet, maar moeten in een afzonderlijk deel van het ontwerp opgenomen worden.⁵ Op die wijze wordt verwarring tussen openings- en uitbatingsvoorwaarden en andere voorwaarden voorkomen. Daarenboven wordt in artikel 4, 7°, van het decreet aan Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid verleend om afwijkingen toe te staan van een of meer openings- en uitbatingsvoorwaarden, terwijl deze afwijkingsmogelijkheid niet bestaat ten aanzien van de voorwaarden bepaald ter uitvoering van artikel 4, 9°, van het decreet.

Wat evenwel bijlage 1, punt 8, en bijlage 6, punt B 15, betreft, moet worden opgemerkt dat deze onderdelen niet beschouwd kunnen worden als openings- en uitbatingsvoorwaarden, ermee rekening houdend dat deze geen verband houden met de uitrusting, inrichting of specifieke veiligheidsaspecten. Voor deze bepalingen valt geen rechtsgrond aan te wijzen in het decreet. Zij dienen derhalve te worden weggelaten uit de betrokken bijlagen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. De openings- en uitbatingsvoorwaarden en de bijkomende openings- en uitbetalingsvoorwaarden zijn overeenkomstig artikel 4, 7° en 8°, van het decreet voorwaarden om het toeristische logies te mogen uitbaten. Aldus wordt weliswaar formeel geen vergunning geregeld maar wordt de uitbating van de dienst zelf aan voorwaarden onderworpen. De ontworpen voorwaarden zijn zeer gedetailleerd. De gemachtigde gaf wat dat betreft de volgende toelichting:

“Alleen de minimale openings- en exploitatievoorwaarden (zoals bedoeld in artikel 4, 7° van het logiesdecreet) zijn ons inziens voorwaarden om een toeristisch logies te mogen uitbaten en aanbieden aan de toeristische markt.

De bijkomende openings- en exploitatievoorwaarden (artikel 4, 8° van het logiesdecreet) zijn enkel van toepassing wanneer het toeristische logies wordt gepromoot onder een specifieke (‘beschermd’) benaming. Een toeristisch logies kan dus geëxploiteerd worden zonder aan deze bijkomende voorwaarden te moeten voldoen op voorwaarde dat er geen van de vastgelegde benamingen wordt gebruikt.

⁵ In voorkomend geval in een aparte bijlage ter uitvoering van artikel 4, 9°, van het decreet.

Dit is niet het geval bij de voorwaarden, vermeld in artikel 4, 7° van het decreet. Een logies dat niet voldoet aan deze voorwaarden, kan niet geëxploiteerd worden.”

De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of alle in het ontwerp bepaalde voorwaarden die voorwaarden zijn om het toeristische logies te mogen uitbaten, verenigbaar zijn met de artikelen 49 e.v. (recht van vestiging) en 56 e.v. (recht van vrije dienstverlening) van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Wat het laatstgenoemde recht betreft, dienen de desbetreffende voorwaarden tevens te voldoen aan de vereisten bedoeld in artikel 16, lid 1, van de richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn). De ontworpen regeling betreft immers een economische activiteit die moet worden beschouwd als een dienst die onder de toepassing valt van de voornoemde richtlijn.

Ook is het de vraag of, mede gelet op het evenredigheidsbeginsel, de openings- en uitbatingsvoorwaarden en bijkomende openings- en uitbatingsvoorwaarden in gelijke mate moeten gelden voor tijdelijk en occasioneel toeristisch logies.

6. In de artikelen 18, vierde en negende lid, 20, tweede lid, 24, vijfde lid, en 26, § 3, eerste lid, van het ontwerp, wordt gebruik gemaakt van het procedé van de stilzwijgende beslissing.

Al kan dat procedé niet geheel worden afgekeurd wanneer de stilzwijgende beslissing in het voordeel van de betrokkene is, moet toch worden opgemerkt dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden.

Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing hierdoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, maar daarom niet minder verstrekkende wijze, in het gedrang kunnen komen.

In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat.

Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. Rekening houdend met wat *sub* 3 is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling passe men de redactie van het derde lid van de aanhef van het ontwerp aan als volgt:

“Gelet op het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies, artikelen 2, 2°, 4, 4°, 7°, 8° en 9°, 5, 6, §§ 1, 2 en 6, 7, §§ 1 en 2, 8, 9, § 1, 10, eerste, vierde en tiende lid, 11, 12, § 9, 14, § 1, eerste lid, en 20;”.

8. In het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State, moet melding worden gemaakt van “artikel 84, § 1, eerste lid, 2°”, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en niet van “artikel 84, § 1, eerste lid, 1°”, van die wetten.

Artikel 4

9. Luidens artikel 4, derde lid, van het ontwerp stelt Toerisme Vlaanderen, voor de controle van de naleving van de voorwaarden (niet: voorwaarde) vermeld in het eerste lid van artikel 4, een modelattest ter beschikking. De gemachtigde heeft bevestigd dat het modelattest niets meer bevat dan hetgeen reeds voortvloeit uit het decreet en het ontworpen besluit en dat het niet de bedoeling is om via het modelattest aan Toerisme Vlaanderen verordenende bevoegdheid toe te kennen die erop zou neerkomen dat in het modelattest de in artikel 4, eerste lid, van het ontwerp, opgesomde voorwaarden nader zouden worden uitgewerkt of deze zouden worden aangevuld, hetgeen een ontoelaatbare delegatie zou inhouden.

Naar het zeggen van de gemachtigde zou het evenmin de bedoeling zijn dat via het formulier, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van het ontwerp, en het attest of document, bedoeld in bijlage 6, punt B 14, bij het ontwerp, verordenende bevoegdheid zou worden gedelegeerd. Er rijst op dit punt derhalve evenmin een probleem wat de laatstgenoemde bepalingen betreft.

Artikel 18

10. Het bepaalde in artikel 18, zevende lid, van het ontwerp, komt neer op een hernemen van hetgeen voortvloeit uit artikel 6, § 1, van het decreet, met dien verstande dat de zinsnede “en uit de voorgelegde documenten en stukken” wordt toegevoegd. Teneinde geen onduidelijkheid te laten ontstaan omtrent de juridische waarde van de overgenomen decretale bepaling, verdient het aanbeveling om in artikel 18, zevende lid, van het ontwerp te schrijven “Overeenkomstig artikel 6, § 1, van het decreet van 5 februari 2016 wordt de erkenning alleen toegekend als ...”. Aan het einde van het ontworpen lid volstaat het dan te schrijven “, van het voornoemde decreet” in plaats van “, van het decreet van 5 februari 2016”.

Artikel 21

11. In artikel 21, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de classificatienormen kunnen worden ingedeeld “in specifieke rubrieken met een eigen comfortclassificatie”. Zoals de bepaling is geredigeerd valt er niet uit af te leiden op grond van welke criteria de “rubrieken” zullen worden vastgesteld. Daardoor kan worden betwijfeld of de aan de minister gedelegeerde bevoegdheid niet te onbepaald is om toelaatbaar te kunnen worden geacht. Aan een minister kan immers enkel verordenende bevoegdheid worden gedelegeerd indien de delegatie betrekking heeft op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. Het is zeer de vraag of de in artikel 21, tweede lid, van het ontwerp bedoelde rubricering een dergelijke aangelegenheid betreft. Een meer rechtszekere handelwijze zou er in bestaan om de rubrieken met comfortclassificaties in bijlage bij het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering te voegen. In voorkomend geval kan dan aan de minister de bevoegdheid worden verleend om daarin wijzigingen aan te brengen, mits deze wijzigingen gebeuren met inachtneming van de door de Vlaamse Regering beoogde rubricering.

Artikel 22

12. Zoals door de gemachtigde werd bijgetreden, verdient het aanbeveling om de redactie van de eerste zin van artikel 22 van het ontwerp aan te passen als volgt:

“Toerisme Vlaanderen kan vaststellen dat de toegekende comfortclassificatie niet werd nageleefd.”

Artikel 26

13. In artikel 26, § 1, eerste lid, van het ontwerp, wordt bepaald dat het beroep bij de beroepscommissie voor het toeristische logies moet worden ingediend “binnen dertig kalenderdagen vanaf de datum van de bestreden beslissing”.

Vraag is of het geen aanbeveling verdient om de beroepstermijn te laten aanvangen met verwijzing naar de datum van “mededeling” van de betrokken beslissing, temeer daar uit de artikelen 18, zesde lid, en 24, vierde lid, van het ontwerp valt af te leiden dat die mededeling pas binnen veertien kalenderdagen na de datum van de beslissing moet gebeuren. De beroepstermijn zou bijvoorbeeld een vast te stellen aantal dagen na die mededeling kunnen aanvangen. Op die wijze zou de exploitant of de aangestelde persoon kunnen beschikken over een meer werkbare beroepstermijn. Naar het zeggen van de gemachtigde zou de tekst van het ontwerp in die zin worden aangepast.

14. Om redenen die verband houden met de leesbaarheid, vervange men in artikel 26, § 2, van het ontwerp de woorden “, behalve als de beroepscommissie voor het toeristische logies binnen dezelfde termijn haar beslissing mededeelt tot de uitzonderlijke verlenging van de termijn” door de woorden “, behalve als de beroepscommissie voor het toeristische logies binnen dezelfde termijn beslist om de termijn uitzonderlijk te verlengen”.

15. De regeling die inzake de uitoefening van het hoorrecht is uitgewerkt in artikel 26, § 4, van het ontwerp, gaat uit van het geval waarin het beroep is ingediend door de exploitant van het toeristische logies. Het beroep kan blijkens artikel 26, § 1, eerste lid, van het ontwerp evenwel ook worden ingediend door “de persoon die daarvoor is aangesteld”. Deze laatste hypothese zou op een meer duidelijke wijze in de redactie van artikel 26, § 4, van het ontwerp, tot uiting moeten worden gebracht.

Artikel 28

16. Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte toelichting redigere men artikel 38 van het ontwerp als volgt:

“De leidend ambtenaar van Toerisme Vlaanderen wijst de personeelsleden van Toerisme Vlaanderen aan als de personen bedoeld in de artikelen 10 en 14 van het decreet van 5 februari 2016.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME